

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011420
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321011420.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. E., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 07.12.2022 sp. zn. 5T/8/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.6.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta napadnutým rozsudkom zo dňa 7.12.2022, sp. zn. 5T/8/2021 rozhodol tak, že obžalovaného A. B. uznal za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Za to ho odsúdil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 0T/15/2021 zo dňa 22.3.2021 právoplatný dňa 22.3.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a to čo do výroku o treste. Obžalovaný odôvodnil svoje odvolanie tým, že trest je neprimeraný, bolo preukázané, že poskytol OČTK informácie a spolupracoval s nimi na objasňovaní inej závažnej trestnej činnosti. Súd nesprávne odkázal na judikát, ktorý sa ale nezaoberal totožnou situáciou. Išlo o možnosť priznania oboch poľahčujúcich okolností, a to aj podľa § 36 písm. 1) a aj podľa písm. n) Trestného zákona z dôvodu vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného zákona, čím zároveň obžalovaný napomáha objasnení trestnej činnosti v súvislosti s ktorou toto vyhlásenie učinil, teda nie v situácii kedy obžalovaný poskytol informácie o inej trestnej činnosti a spolupracoval s OČTK na objasňovaní inej trestnej činnosti ako je tá z ktorej je sám obvinený a ku ktorej učinil vyhlásenie o vine, čo je prípad obžalovaného B..

Ďalej v odvolaní uviedol (citácia):

„Najvyšší súd SR v rámci uvedeného judikátu uvádza nasledovne: „Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nielen „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na

schválenie dohody o vine a treste (samozrejme, obžaloba ani za týchto okolností nemusí v súdnom konaní uspieť, čo nie je na účel stanoviska potrebné bližšie rozoberať).“ Z citovaného vyplýva, že Najvyšší súd SR nielenže posudzuje inú situáciu ako je situácia obžalovaného ale ani nevyžaduje pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona podanie obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste, ako to naznačuje súd v Rozsudku OS GA, Najvyšší súd SR vyžaduje aktívnu spoluprácu v podobe poskytnutia širších informácií, prípadne aktívnej účasti na iných dôkazných úkonoch (ktorých vykonanie v prípravnom konaní je v kompetencii OČTK), ktorá spolupráca musí byť poskytnutá už v prípravnom konaní. Nikde však Najvyšší súd SR neuvádza, že by pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti musela poskytnutá spolupráca obžalovaného v čase rozhodnutia mať za následok podanie obžaloby či návrhu na schválenie dohody o vine a treste. Z uvedených dôvodov nemá názor Okresného súdu Galanta oporu v predmetnom judikáte ani v Trestnom zákone, keďže Obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti OČTK a tým naplnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Súd teda nesprávne nepriznal Obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, na základe čoho nesprávne určil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a nesprávne určil sadzbu trestu odňatia slobody obžalovaného, čím porušil ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, čo odôvodňuje zrušenie Rozsudku OS GA podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. V súvislosti s primeranosťou trestu je potrebné uviesť, že obžalovaný sa v konaní už v prípravnom konaní priznával, orgánom činným v trestnom konaní uviedol všetky informácie o svojej trestnej činnosti a poskytol im informácie aj o spolupáchateľovi, ktorý sa s ním mal podieľať na trestnej činnosti. Čo sa týka osoby obžalovaného, súd v rámci Rozsudku OS GA uvádza, že vzal do úvahy, že obžalovaný je v hodnotení ÚVTOS Leopoldov hodnotený skôr negatívne, keď bol s ním vykonaný výchovný pohovor. S týmto tvrdením súdu taktiež nemožno súhlasiť. Ako vyplýva z hodnotenia ÚVTOS Leopoldov, správanie a vystupovanie obžalovaného je spravidla na požadovanej úrovni a v jednom prípade bol vykonaný s obžalovaným pohovor, v rámci ktorého bol upozornený na dodržiavanie základných povinností a zákazov, plniť povinnosti uložené zákonom a ústavným poriadkom a plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru, pričom mu nebol uložený žiaden disciplinárny trest. Nevedno, ako na základe uvedeného hodnotenia súd dospel k záveru, že obžalovaný je hodnotený skôr negatívne, keď bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni s výnimkou jediného prípadu, kedy došlo len k upozorneniu a nebol mu doposiaľ uložený ani žiaden disciplinárny trest. Uvedený záver súdu je preto arbitrárny a v rozpore s vykonaným dokazovaním. S poukazom na postoj obžalovaného k ním páchanej trestnej činnosti a s tým spojené priznanie a oľutovanie a spoluprácu s OČTK na objasňovaní závažnej trestnej činnosti je potrebné považovať nepodmienečný trest odňatia slobody za neprimeraný, obzvlášť pri zohľadnení iných obžalovanému uložených trestov. Čo sa týka argumentácie súdu ohľadom nemožnosti upustenia od uloženia súhrnného trestu v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 10T/6/2022 tak obhajoba v tomto smere nežiadala upustiť od uloženia súhrnného trestu priamo vo vzťahu k tomuto rozsudku, keďže nepripadal v tomto smere súhrnný trest, ale vo vzťahu k trestu uloženému trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. OT/15/2021, kde navrhovala zohľadniť skutočnosť, že trest uložený uvedeným trestným rozkazom je dostatočným trestom pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, a to s poukazom na to, že obžalovaný zmenil svoj postoj k trestnej činnosti a tiež okrem tohto trestu bude musieť vykonať trest jemu uložený uvedeným rozsudkom Okresného súdu Košice I.. Je potrebné dodať, že kombinácia trestov uložených trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves a rozsudkom Okresného súdu Košice I. dosahuje hornú hranicu trestnej sadzby v tejto veci. Vzhľadom na vyššie uvedené v mene obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., t. č. v ÚVTOS Košice navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta z 07.12.2022 č. k. 5T/8/2021-257 v časti výroku o treste a obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., t. č. v ÚVTOS Košice uložil trest odňatia slobody s podmienečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na primeranú skúšobnú dobu.“

V podaní adresovanom Generálnej prokuratúre, ktoré bolo následne doložené do trestného spisu v prejednávanej veci, obžalovaný vyjadril názor, že okresný súd mal zrušiť tiež rozsudok Okresného súdu Košice I, sp.zn. 10T/6/2022. Odvolanie tiež doplnil o vyjdenie Okresnej prokuratúry Trnava, u ktorého vyplýva, že obžalovaný podal trestné oznámenie vo vzťahu k podozrivému F. B., tieto skutočnosti boli odstúpené OKP do skôr začatého trestného stíhania, následne bolo vyšetrovateľom začaté trestné stíhanie vo veci zločinu podľa § 172 ods.1 Trestného zákona, v konečnom dôsledku bolo trestné stíhanie vo veci zločinu podľa § 172 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona zastavené. Zo spisu Okresného súdu Trnava, sp.zn. 4T/2/2022, na ktorý poukázal obžalovaný v ďalšom podaní, neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti ohľadom spolupráce obžalovaného s OČTK.

Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

Odvolačný súd rozhodol o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Obhajca navrhol upustiť od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na rozhodnutie OS Košice I a poukázal na porušenia zásady ne bis in idem vo vzťahu k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže okolnosť spáchania viac trestných činov okresný súd použil aj pri ukladaní súhrnného trestu. Navrhol uložiť prípadne podmienený trest odňatia slobody. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolačný súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolačný súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolačný súd (ďalej aj len ako „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolačný súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní jedenásť mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 212 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej spodnej hranici, nakoľko správne konštatoval prevahu priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo 16 krát súdne trestaný, opakovane pre majetkovú trestnú činnosť, vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného. Možno len upresniť, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona nemožno obžalovanému priznať, avšak nie z dôvodu, že nemohla byť v danej veci podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste, ale z dôvodu, že obžalovaným tvrdené skutočnosti (a skutočnosti vyplývajúce z vyjadrenia prokuratúry ohľadom trestného oznámenia podaného obžalovaným na osobu F. B.) nedosahujú taký stupeň a kvalitu, aby bolo možné konštatovať, že obžalovaný poskytol takú súčinnosť a tak aktívnym spôsobom, ktorý by presahoval rámec bežnej (i povinnej) spolupráce s orgánmi činným v trestnom konaní a súdom. Z vyjadrenia prokuratúry ohľadom informácií obdržaných od obžalovaného

k osobe F. B. nie je zrejmé, že by týmto aktívnym prístupom obžalovaného došlo k objasneniu spáchanej trestnej činnosti. Z tohto vyjadrenia nevyplýva žiadna iná forma aktívnej pomoci obžalovaného pri objasňovaní skutku, obzvlášť keď skutočnosti oznamované obžalovaným boli odstúpené do už skôr začatého trestného stíhania, pričom podľa oznámenia prokuratúry bolo trestné stíhanie vo veci trestného stíhania zločinu podľa § 172 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona zastavené

Čo sa týka možnosti súdu zohľadniť vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pri ukladaní trestu, odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu, že obžalovaný týmto vyhlásením prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe, pričom práve táto skutočnosť má za následok, že obžalovanému možno ukladať trest na dolnej polovici upravenej trestnej sadzby. Rozhodujúci význam pri ukladaní trestu má v prípade obžalovaného B. najmä jeho trestná minulosť, pre ktorú nemožno ukladať trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Berúc do úvahy všetky vyššieuvedené skutočnosti, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom, na ktorého zjavne nemali výchovný účinok predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 11 mesiacov, uložený na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný. Čo sa týka ukladania súhrnného trestu, resp. možnosti upustiť od uloženia ďalšieho trestu, odvolací súd upozorňuje, že trestné činy v prejednávanej trestnej veci a z trestnej veci riešenej v konaní pred Okresným súdom Košice I, sp.zn. 10T/6/2022 nie sú v súbehu, preto vo vzťahu k tomuto odsúdeniu a uloženému trestu nemožno ukladať súhrnný trest a zároveň treba zdôrazniť, že trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 0T/15/2021, z 22.3.2021 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace (s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov), čo znamená že nemožno upustiť od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na toto odsúdenie, keďže súhrnný trest obžalovanému musí byť ukladaný vo výmere v rámci upravenej trestnej sadzby so spodnou hranicou 8 mesiacov. Správne preto bol vo vzťahu k odsúdeniu a výroku o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 0T/15/2021, zo dňa 22.3.2021, trest súhrnný a to, ako už bolo uvedené, pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby.

K možnosti „zohľadniť“ obžalovanému trest uložený Okresným súdom Košice I, sp.zn. 10T/6/2022, odvolací súd uvádza, že nie sú splnené podmienky vymedzené ustanovením § 44 Trestného zákona, v zmysle ktorého súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Osoba obžalovaného, jeho kriminálna minulosť a celkom zjavná neochota zmeniť prístup k rešpektovaniu zákona, vylučujú možnosť upustiť od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko v prípade tohto páchatel'a prevažuje ochranná a represívna funkcia trestu, s jeho morálnym odsúdením v podobe uloženia primeraného trestu.

K námietke obhajoby o porušení zásady ne bis in idem a to pričítaním okolnosti spáchania viacerých trestných činov jednak ako prirážajúcej okolnosti a jednak ako dôvodu ukladania súhrnného trestu odvolací súd uvádza, že v prípade ukladania trestu obžalovanému B. neprichádza do úvahy použitie tzv. asperačnej zásady. Obžalovanému je ukladaný súhrnný trest, teda ide o prípad, keď súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý je v pomere reálnej konkurencie (viacčinného súbehu) k ostatnej trestnej činnosti tohto páchatel'a, a tento bol dokonaný skôr než súd prvej inštancie vyhlásil odsudzujúci rozsudok za ostatnú zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Súhrnný trest je ukladaný podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, keďže sa obžalovaný dopustil spáchania viacerých prečinov. Aplikácia súhrnného trestu podľa zásad úhrnného trestu je v danom prípade, ovládaná absorpčnou zásadou spôsobom poena maior absorbet minorem. Aplikáciou absorpčnej zásady tak dochádza k faktickej konzumpcii ostatných trestov, ktoré by bolo možné uložiť za ostatnú zbiehajúcu sa trestnú činnosť páchatel'a. Odvolací súd tak nevidí, v čom má spočívať „dvojaké pričítanie“ tej istej okolnosti.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom uviedol skutkové zistenia, ktoré sa viažu k uloženému trestu, ako i úvahy, ktorými sa riadil pri ich hodnotení.

Napadnutý rozsudok je vo výroku o treste plne v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.